

МРАВКИТЪ ПОГРЕБВАТЪ СВОИТЪ МЪРТВИ

Една заранъ госпожа Г. чула отчаяния викъ на четирегодишното си дете, което играело съ други деца въ двора. Тя отърчала при него и що да види: детето било цѣло облазено съ червени мравки. Като си играело, то, безъ да знае, седнало върху единъ мравунякъ. Мравките се разсърдили, нападнали детето, полепили се навредъ по тѣлото му и почнали най-немилостиво да го хапятъ. Майката едва спасила детето си. Около дваисеть мравки били убити.

Следъ малко госпожата случайно минала презъ сжщото мѣсто и видѣла следното: около избититѣ мравки се събрала цѣла тѣлпа живи мравки. Жената се спрѣла да види, какво правятъ. Отъ тѣлпата се отдѣлили петъ мравки и се опжтили къмъ мравуняка. Тѣ се скрили бързо и следъ петъ минути излѣзли цѣла дружина мравки. Всички тѣ се наредили въ стройни редове и бързо отърчали къмъ мѣстото, дето лежали труповетѣ на убититѣ мравки. Минали се две минути. Две отъ мравките излѣзли напредъ, дигнали една умрѣла мравка и тръгнали. Следъ тѣхъ тръгнали други две мравки, но тѣ не носѣли нищо. Задъ тѣзи последнитѣ тръгнали други две мравки съ една мъртва мравка, съпровождани пакъ отъ други две, които сжщо нищо не носѣли. И така се проточила цѣла върволица отъ около четиредесетъ двойки мравки. Процесията тръгнала бавно и тържествено напредъ. Следъ нея вървѣли на групи повече отъ двестѣ мравки. Отъ време на време мравките, които вървѣли праздни, смѣнявали тия, които носѣли мъртвитѣ трупове.

Процесията стигнала до морския брѣгъ. Тамъ мравките изровили дупки, положили труповетѣ въ тѣхъ и ги затрупали съ пѣсъкъ. Следъ това всички мравки се разотишли.

И други учени хора, които сж изучвали живота на мравките, твърдятъ, че мравките не оставятъ умрѣлитѣ си другари на открито, а ги заравятъ въ опредѣлени гробища.